

MOTTATT
13 SEPT 2013

POLITIET

Politidirektoratet

Deres referanse

13/2185

Vår referanse

2013/00833

Dato

10.09.2013

Høringsvar - NOU 2013:9 Ett politi rustet for fremtiden - Politianalysen

1. Innledning

Asker og Bærum politidistriktet er positive til at det er gjennomført en bred og samlet vurderingen av politiets oppgaver og organisasjon. Vi anser politianalysen som et godt utgangspunkt for videre drøftelser og beslutninger i det utviklingsarbeidet som norsk politi nå er inne i. Analysen er bred i sin tilnærming og bygger i stor grad på dokumenterbart grunnlagsmateriale som er systematisert og sammenstilt for å beskrive politiets ressursutnyttelse, tilstedeværelse og oppgaveutførelse. Arbeidet fremstår som grundig, nyskapende og analytisk. Selv om noen unøyaktigheter i tallmaterialet er avdekket i forhold til eget distrikt bl.a. i forhold til årsverk knyttet til ulike fagmiljøer rokke ikke dette ved de store funn i analysen eller dens konklusjoner.

Den foreliggende politianalysen bør danne utgangspunkt for fremtidige politistudier. Som del av et samfunn i stadig utvikling bør politiet som andre sentrale samfunnsaktører undergis regelmessige analyser eller mer omfattende studier som kan danne bakgrunn for fremtidig utvikling, herunder kompetanse- og ressursutvikling. Dette er en forutsetning for at etaten systematisk og kunnskapsbasert kan sikres en positiv utvikling og fylle sitt samfunnsansvar. Denne analysen samt større evalueringer av enkelthendelser og tidligere interne evaluering i politiet, som bl.a. PODs resultatreform fra noen år tilbake, viser behov for endringer både i norsk politis struktur og oppgaveutførelse.

Et bedre og fremtidsrettet politi forutsetter, som analysen anbefaler, både en struktur- og kvalitetsreform hvor de gode verdiene ved dagens politi supplerer med nødvendige kunnskapsbaserte endringer. Norsk politi er svært bevist sitt store samfunnsansvar og at den enkelte tjenestemanns daglige innsats er avgjørende for å trygge enkeltmennesker og oppfylle politiets hovedmål om å opprettholde trygghet, lov og orden. Ønske om å gjøre en god jobb generer vilje til endring og utvikling., noe som er av avgjørende betydning for å lykkes i det videre utviklingsarbeidet. For å holde oppe motivasjonen for endring er det imidlertid viktig at det tas raske beslutninger og at disse iverksettes og implementeres på en positiv og god måte. En aktiv involvering og medvirkning fra de ansatte og deres tillitsmannsapparat vil i denne sammenheng være en viktig faktor for suksess. Samtidig må

Asker og Bærum politidistrikt

gode ledere motivert for endring og utvikling bære det største ansvaret for at de omstillingsprosessene som nå settes i gang gir gode og forventede resultater.

Avgjørende for hvordan politiets organisasjonsstruktur bør være er etatens overordnede samfunnsansvar og konkrete oppgaveportefølje. Hva denne skal omfatte er i utgangspunktet et politisk spørsmål. Det har til nå vært stor politisk enighet om at man har ønsket et lokalt forankret politi med et sivilt preg og en sammensatt oppgavemengde. Dette har vært synliggjort gjennom de ti prinsippene som gjennom en årrekke har vært førende for politiets ansvarsområde og som har vært styrende i sentrale overordnede styringsdokumenter som bl.a. Politireform 2000 og politirolleutvalgets utredning fra 2004/2005. Dagens sammensatte portefølje, som på mange måter også har vært gunstig i et samfunnsøkonomisk perspektiv, har nødvendiggjort en bred lokal tilstedeværelse. En sterkere samling om kjerneoppgavene og hvor løsningen av den kompliserte kriminaliteten blir det styrende, vil gi oss et annet politi med et mer spisset og nok også tøffere preg. Det hadde vært ønskelig om analysen i noe større grad hadde reflektert rundt disse forholdene.

Politiet er en politisk styrt virksomhet som må ledes i henhold til politiske beslutninger og politisk styrte bevilgninger. Innenfor disse rammer må imidlertid politiet, slik som utvalget anbefaler, gis større handlingsrom for styring og ledelse. Dette innebærer bl.a. at de overordnede føringene ikke må være for detaljerte og politiet må gis myndighet til å organisere egen virksomhet ut fra politifaglige og gitte rammer. Organisasjonsstrukturen i en etat skal legge grunnlaget for en effektiv og kvalitativ god oppgaveutførelse, og er dermed et viktig ledelses- og styringsverktøy. Politiets ledelse må gis den tillit at de gis tilgang til dette verktøyet og slik gis mulighet til å styre egen organisasjon. Det forutsettes selvsagt at dette skjer i dialog og samråd med lokalsamfunnene og innefor gitte økonomiske rammer og andre prosessuelle krav.

Den største effektiviserings- og kvalitetsgevinsten i utvalgets anbefalinger synes å ligge i en endret lokal organisering gjennom en omfattende sammenslåing av mindre lokale tjenestesteder. Sammenslåing av tjenestesteder var en anbefaling også i Politireform 2000, men ble ikke iverksatt på grunn av manglende politisk vilje. Dette har i stor grad hindret nødvendig organisasjonsutvikling i mange politidistrikt. Det er nå viktig at analysens anbefalinger i denne sammenheng iverksettes slik at ønsket effektivisering og gevinst kan nås.

Analysen fremhever at den interne organiseringen av de enkelte politidistrikter må bli mer ensartet. Dette er en anbefaling vi i utgangspunktet stiller oss positive til. Vi støtter også utvalget i deres antagelser om at dette vil gi en mer likeartet polititjeneste herunder samme kvalitet i tjenesteutøvelsen i de ulike politidistriktene. At borgerne, uansett hvilket politidistrikt de er i kontakt med, kan forvente samme håndtering av likeartede saker/situasjoner ivaretar rettsikkerhet og bør være et grunnleggende og førende prinsipp for etaten.

Utvalget anbefaler en regionsvis inndeling av etaten med 6 store politidistrikter/regioner. Vi støtter utvalget i at det må gjennomføres en sammenslåing også på politidistriktetsnivå og ikke bare lokalt på tjenestestedsnivå. Utvalget har også her påpekt store muligheter for gevinster som det er viktig å realisere for å styrke og øke tilgjengelig politikraft. Vi er imidlertid noe i tvil om kun 6 distrikter/regioner vil være den beste løsningen, noe vi kommer nærmere tilbake til nedenfor.

Vi vil i de neste punktene gå nærmere inn på de vurderinger og anbefalinger utvalget har knyttet til de foreslåtte struktur- og kvalitetsreformene;

2. Strukturreformen

2.1 Politiets oppgaver

Som nevnt innledningsvis vil politiets oppgavesett nødvendigvis spille en stor rolle for dets organisering og vi vil først vurdere disse ut fra de prinsipper utvalget har vist til og andre relevante momenter der vi mener slike gjør seg gjeldene.

Utvalget anbefaler en avgrensning av politiets oppgaver for å sikre en mer effektiv og bedre løsning av politiets kjerneoppgaver. Det er som tidligere anført, i første rekke et politisk spørsmål hva politiets samfunnsoppdrag skal bestå av. Mulighetene til å løse dagens omfattende portefølje er i stor grad knyttet til tilgjengelige ressurser, noe utvalget i liten grad synes å ha reflektert over. Mange oppgaver innen den sivile rettspleien og noen av forvaltningsoppgavene som utvalget foreslås flyttet fra politiet er lagt til etaten fordi dette har vært ansett som samfunnsnyttig ikke minst i et økonomisk perspektiv da politiet tradisjonelt har hatt stor lokal tilstedeværelse. At oppgavene har gitt borgerne økt tillit til politiet, noe som synes å være et avgjørende utgangspunkt for utvalgets vurderinger, har i mindre grad vært ansett som relevant ved tildelingen av oppgavene.

En reduksjon av oppgavene vil nødvendigvis medføre at politiet vil miste mye av sitt sivile preg og fremstå som tøffere og mer utilnærmelig da den vanlige borger kun vil ha kontakt med politiet i sammenheng med kriminalitetsbekjempelse eller ordensoppdrag. På den annen side er det lett å slutte seg til at en avgrensning av oppgavene gir et mindre kontrollspenn og således en etat som er lettere å styre og lede.

Dersom oppgaver skal flyttes ut deler vi utvalgets syn om at en naturlig avgrensning bør skje med utgangspunkt i kjerneoppgavene knyttet til opprettholdelse av trygghet, lov og orden og hvilke oppgaver som understøtter disse.

Sivile gjøremål

Når det gjelder oppgaver knyttet til den sivile rettspleie støtter vi utvalgets vurderinger om at dette er oppgaver som i mindre grad styrker politiets kjerneoppgaver og således kan flyttes uten fra politiet uten at hovedmålene antas å bli særlig påvirket.

Vi er enige med utvalget når det anbefaler en nærmere utredning av hvordan oppgavene skal organiseres, og tillater oss å hen vise til at flere av oppgavene antas å kunne løses gjennom lokale "Rettsentre" slik som foreslått i notat fra Domstolsadministrasjonen av 12. oktober 2012. Vi er skeptisk til en overføring til allerede eksisterende etater/kontorer da oppgavene er mange og de krever kompetanse og nærhet til brukerne. Vår erfaring er at det er viktig at saksbehandlere, for å sikre nødvendig kompetanse, behandler et viss volum av saker og det bør derfor tas hensyn til at de ulike fagmiljøene ikke må bli for små og sårbare. Vi forutsetter at namsfogdene og de medarbeidere som i dag utfører oppgavene blir trukket aktivt inn i det videre utredningsarbeidet slik at oppgavene sikres en fortsatt god behandling. Vi vil påpeke at de sivile oppgavene er av stor betydning for de personer som de angår og det er derfor viktig at de ved en eventuell utflytting fra politiets gis en organisering som sikrer hensiktsmessig prioritering, nærhet til brukerne og at oppdragene får en god kvalitetsmessig utførelse. Med sivile gjøremål har vi her ment namsmannens

oppgaver knyttet til tvangsforretning, gjeldsordning, forliksråd, forkynnelser i sivile saker, registrering av dødsfall, notarialforretninger og skjønn dvs. lensmanns- og naturskadeskjønn samt lensmannens skiftebehandling.

Forvaltningsoppgaver:

Vi støtter utvalget i at flere av politiets forvaltningsoppgaver kan flyttes ut fra politiet da de i mindre grad har betydning for utførelsen av kjerneoppgavene. Dette gjelder utstedelse av *skilt, kjøresedler, håndtering av løshunder og vrak*.

Når det gjelder håndtering av *bittegoods* er vi noe usikker på om det vil være en god løsning å flytte dette ut fra politiet. Hittegoods vil ofte ha sammenheng med kriminelle forhold og politiet synes å være nærmest til å løse denne oppgaven gjennom sin tilgang til relevante registre. En overflytting til en ekstern aktør antas å måtte medføre en utstrakt kontakt opp mot politiet og en mulig gevinst kan derfor bli begrenset.

Vi finner, som utvalget, at det fremstår som hensiktsmessig at noen oppgaver knyttet til *vaktvirkksomheter* og ordensvakter flyttes ut av politiet. Sett i lys av at det har vært behov for en tydeligere regulering og ”oppriidding” i bransjen, synes det imidlertid nyttig at politiet også i fremtidene blir ansvarlig for vandelsvurderinger og deler av kontrollene slik at kontakten og nærheten til bransjen opprettholdes.

Bakgrunnen for at *brukthandelbevilling* ligger til politiet er, som det anføres i analysen, et ønske om å hindre omsetning av stjalne varer. Utvalget vurderer begrunnelsen å være historisk betinget og ha liten verdi i dag da mye av omsetning nå er nettbasert. Vi vil imidlertid poengtere at behovet for å ha kontakt og kontroll med bransjen, fortsatt gjør seg gjeldende og at forutsetningen for å sanksjonere ved skjellig grunn til mistanke om kriminalitet antas større dersom oppgavene fortsatt ligger til politiet. Vi er derfor i tvil om dette er en oppgaver som bør flyttes ut.

Med hensyn til *passutstedelse* er vi også usikker på om dette er en oppgaven som bør ut av politiets portefølje. Den sjekk som i dag foretas mot etterlyste personer og andre som av ulike årsaker ikke skal ha pass er etter vår mening et viktig verktøy i kriminalitetsbekjempelsen. Det er videre av stor samfunnsmessig betydning at pass, som et overordnet identifikasjonsdokument, utstedes etter gode kontrollrutiner. Det er av stor samfunnsmessige betydning å forhindre utstedelse av feil pass, det være seg til uriktig person eller med galt innhold. Vi mener at politiet gjennom sin kontrollmyndighet og adgang til bruk av tvangsmidler er best skikket til å utføre denne oppgaven.

Utvalgets forslag knyttet til *utlendingsforvaltningen* er i stor grad sammenfallende med det forslag som allerede er vurdert i forbindelse med det såkalte ”førstelinjeprojektet” fremmet av UDI. Etter vår vurdering er politiets nærkontakt med publikum av stor betydning for å avdekke straffbare/mistenkelige forhold i utlendingssaker, dette være seg i forhold til falsk forklaring, bruk av falske dokumenter, pro-forma ekteskap eller lignende. Selv om det legges til grunn at det vil bli etablert gode rutiner for videreformidling ved mistanke om straffbare forhold fra UDI til politiet, vil avstanden allikevel kunne føre til en mindre effektiv straffesaksbehandling. Dette ser man allerede i dag der UDI ved noen anledninger anmelder en utlending for brudd på utlendingsloven, eksempelvis ulovlig arbeid, på bakgrunn av opplysninger de får i utlendingssaken. Når politiet mottar anmeldelsen har det gjerne gått flere uker siden det straffbare forholdet ble oppdaget. Det kan også være

vanskelig å finne vedkommende, ettersom mange utlendinger bor på, for politiet, ukjent adresse.

Vi antar videre et det vil være en høyere terskel for å levere falske dokumenter eller gi uriktige opplysninger i en søknad når man er hos politiet enn når man er på et ”vanlig” offentlig kontor. Etter vår oppfatning vil et fortsatt ansvar for utlendingssakene støtte opp under kriminalitetsbekjempelsen på feltet, og oppgavene bør derfor forbli i politiet.

Når det gjelder *våpenforvaltning, skjenkebevilling og tillatelse til større arrangementer og demonstrasjoner* deler vi utvalgets anbefaling om at disse bør forbli i politiet, da dette er oppgaver som understøtter kjerneoppgavene og opprettholdelsen av trygghet, ro og orden.

Videre støtter vi utvalget i deres anbefaling om at politiet bør beholde dagens oppgaver knyttet til utstedelse/tilbakekall av *førerkort*.

Andre oppgaver

Barnehusene

Barnehusene er av utvalget foreslått flyttet ut av politiet. Det er en oppfatning i fagmiljøet i vårt distrikt, at et av suksesskriteriene for Barnehusene nettopp er at de er administrert av politiet. De oppgaver som utføres ved ”husene” understøtter i høy grad politiets straffesaksbehandling og sikrer god oppfølging av fornærmede. Barnehusene har vært et godt virkemiddel for å sikre de aller svakeste ofrene god tverrfaglig oppfølging og sikre bevis gjennom godt tilrettelagte avhør. Det er av vesentlig betydning at Barnehusene til enhver tid har både kapasitet og kompetanse til å ivareta og følge opp de fornærmede og sikre en rask behandling. En fortsatt administrativ tilknytning til politiet antas å ville understøtte dette, men vi ser samtidig at en administrativ tilknytning til f. eks helsevesenet vil kunne sikre de fornærmede en god helsemessig oppfølging samtidig som dette vil sikre ”husene” større objektivitet som ”sakkyndige” i forhold til bevisspørsmål.

Transport og fremstilling av varetektsfanger

En overføring av ansvaret for transport og fremstilling av varetektsinnsatte til Kriminalomsorgen synes hensiktsmessig. Vi har som utvalget stor tro på at en samordning og koordinering av ulike transportert vil være effektivt og frigjøre store ressurser hos politiet. Vi ser imidlertid, som utvalget, at det vil være behov for politiets bistand ved transport av ”høyrisikofanger”. Vi støtter en videre utredning av dette spørsmålet.

Transport av psykisk syke

Dette er en vanskelig oppgave som politiet i liten grad har spisskompetanse til å gjennomføre. For mange personer og familier i en allerede vanskelig situasjon har politiets involvering i sakene blitt ansett som en ekstra belastning. Vi støtter derfor utvalgets vurdering i at dette er oppgaver som bør løses av kompetent personell i helsevesenet og at politiet kun bør bistår i særlig krevende tilfeller.

Rusede personer

Det tilligger politiet å innbringe rusede personer som forstyrrer den alminnelige ro og orden. Tilsyn og videre ivaretagelse av personene er imidlertid en oppgave som bør tilligge helsevesenet eller rusomsorgen. Dette er oppdrag som ligger utenfor politiets primære kompetanseområde og de innbrakte antas å ville få en bedre og mer hensiktsmessig oppfølging av fagpersonell i helse-/rusomsorgen. Vi støtter derfor utvalgets forslag om å flytte oppgaven fra politiet.

2.2 Organisering og struktur

Antall politidistrikter

Når det gjelder distriktsstrukturen har utvalget foreslått at de fremtidige politidistriktene gis en mest mulig lik størrelse og intern organisering. Vi finner som utvalget at dette, som utgangspunkt, bør være førende for valg av struktur. Vi deler også utvalgets vurdering av at evne til spesialisering, gode fagmiljøer og tilstrekkelig robusthet til å møte fremtidens kriminalitet og beredskapsbehov bør være førende kriterier for distriktenes størrelse og inndeling.

Politiets særorganer, med nasjonalt bistandsansvar og krav om kompetanseoverføring til politidistriktene er av betydning for hvordan politidistriktene bør organiseres. Vi finner det nærliggende å stille spørsmål ved særorganenes berettigelse i dagens form dersom man slutter seg til utvalgets anbefaling om kun 6 regionsvise politidistrikter med evne til å bygge egne robuste fagmiljøer. Behovet for bistand vil i slike distrikter bli mindre og de vil i større grad selv evne å bygge opp og bibeholde kompetanse innen ulike fagfelt. Det ville ha vært en fordel om politianalysen i større grad hadde vurdert særorganene i sammenheng med politidistriktsstrukturen og ikke som foreslått utsatt vurderingen av disse.

Selv om vi finner utvalgets kriterier for distriktsinndeling som relevante, frykter vi at en inndeling i kun 6 distrikter ikke vil gi den beste organiseringen. For å finne den mest hensiktsmessige inndelingen bør det i større grad enn det utvalget har lagt til grunn også ses hen til geografiske utfordringer, avstander og muligheter for raskt forflytning/transport av ressurser på tvers i distriktene. Vi frykter at en effektiv samhandling og utnyttelse av de spesialistmiljøene som ønskes bygd opp, på grunn av lange interne avstander eller utfordrende transport/kommunikasjon ikke lar seg realisere som forutsatt dersom distriktene blir for store i geografisk utstrekning. Innen enkelte av de foreslåtte distrikter vil det gå med dagsverk for å forflytte seg mellom ytterkantene av distriktet.

Etter vår mening vil en optimal distriktsinndeling også måtte avhenge av kriminalitetsbildet, hvordan ulike kriminelle grupperinger opererer innen ulike regioner, deres forflytninger mv. Dette er forhold som utvalget i liten grad synes å ha sett hen til. Likeledes burde det i større grad vært sett hen til lokale trusselobjekter og deres geografiske plassering

Videre er vi redd for at for store distrikter vil vanskeliggjøre en nær og god ledelse forankret i lokale behov og/eller utfordringer. Dette kan svekke mulighetene for samhandling med kommunene på strategisk nivå, vanskeliggjøre prioriteringer og svekke den alminnelige politiinnsatsen..

Vi frykter likeledes at en for stor geografisk avstand mellom politidistriktets ledelse og den enkelte medarbeider vil gi utfordringer i forhold til tett og god lederoppfølging samtidig som forståelsen for strategiske valg og beslutninger kan bli mindre tydelig for den enkelte medarbeider.

Vi ser også en fare for at for store geografiske distrikter, tiltross for sammenslåing av tjenestesteder, vil gi et for stort ledelses- og kontrollspenn for distriktets øverste ledelse.

Det er i analysen vist til at et antall på 6 politidistrikter vil være gunstig for å redusere politidirektørens kontrollspenn og kunne etablere en strategisk ledergruppe bestående av direktoratets ledergruppe samt politimestere og særorgansjefer. Vi finner ikke at dette argumentet er av en slik art at det bør tillegges avgjørende vekt ved distriktsinndelingen.

Politidirektørens kontrollspenn i forhold til ”ytre etat” kan eksempelvis reduseres gjennom større delegering av ansvar til PODs etatslederavdeling. Det avgjørende for distriktsinndelingen må være hva som sikrer borgerne i distriktet den beste polititjenesten.

Vi har merket oss de store besparelser utvalget har dokumentert i forhold til administrativt personell og ledere ved en omstrukturering til kun 6 enheter. Dette er betydelige besparelser som tenkes ”vekslet” inn i operative stillinger og styrket polititjeneste. Dette er selvsagt et moment som må tillegges betydelig vekt, men må ikke overstyre det å finne den distriktsinndelingen som over tid gir den mest optimale polititjenesten.

Selv om de kriteriene som utvalget har satt opp er gode, er det som anført foran, vår oppfatning at også andre momenter i større grad enn det utvalget synes å ha gjort bør ses hen til og vurderes ved den endelige fastsettelsen av distriktsgrensene.

Intern organisering av politidistriktene

Når det gjelder den intern organisering av det enkelte politidistrikt er vi enige med utvalget i at denne i størst mulig grad bør være lik. Vi deler også utvalgets oppfatning om at økt krav til kompetanse tilsier sterke funksjonelle enheter som legger til rette for spesialisering og kunnskapsdeling. Samtidig som den tunge kriminalitet skal bekjempes og håndteres, består politiets hverdag i å bekjempe den alminnelige kriminaliteten som rammer enkeltmennesker og som utgjør det store antall av saker i politiets oppgaveportefølje. Det er viktig at det satses også på disse sakene og at frigjorte ressurser nyttes til operativ polititjeneste i lokalsamfunnet for å sikre innbyggerne økt daglige trygghet.

Som nevnt innledningsvis støtter vi utvalget i deres vurdering av at antall lokale tjenestesteder må reduseres. En mindre oppgaveportefølje som foreslått av utvalget samt en samfunnsutvikling med lettere kommunikasjons- og transportmuligheter samt økte muligheter for utvikling av effektive samhandlingsrutiner gjennom IKT tilsier at politiets tilstedeværelse i form av et stort antall desentraliserte enheter bør kunne reduseres. Utvalgets funn om at de små tjenestestedene i mindre grad klarer å levere samme kvalitet i sin oppgaveutførelse tilsier det samme. Utvalget har videre ved sine analyser dokumentert en betydelig mulighet til å frigjøre store ressurser bundet opp i leieutgifter, utstyr og administrative støttefunksjoner mv. som kan frigjøres og settes inn i operativt politiarbeid ved en sammenslåing av de minste enhetene. Momentene er således mange for å redusere antall lokale tjenestesteder og slike sammenslåinger må nå realiseres for å sikre etaten nødvendig organisasjonsutvikling.

De forhold utvalget har lagt vekt på i henhold til størrelse, nærhet til befolkningen osv. synes vel funderte som utgangspunkt for inndeling/sammenslåing av lokale tjenestesteder. Det må imidlertid gis rom for lokale tilpasning og også rom for flere sammenslåinger der dette ut fra lokale og politifaglige vurderinger anses hensiktsmessig.

Asker og Bærum politidistrikt som del av nytt Stor Oslo politidistrikt

Utvalget foreslår i alle sine tre modeller for distriktsinndeling at Asker og Bærum politidistrikt slås sammen med Oslo politidistrikt.

Asker og Bærum politidistrikt drives innen dagens rammer rasjonelt og det leveres gode tjenester til innbyggerne, noe distriktets høy skår i siste års innbyggerundersøkelser understøtter. Distriktet har også god måloppnåelse i forhold til de måleparametre det pt. opereres med i PSV. Vi registrer at Oslo politidistrikt allerede med dagens utstrekning har

en betydelig oppgavemengde selv om distriktet i geografisk utstrekning er lite og kompakt. Vi tillater oss å reise spørsmål ved om ikke en sammenslåing med Asker og Bærum faktisk vil gi en for stor og uhåndterlig oppgavemengde. I denne sammenheng vil vi, ved siden av det betydelige antallet innbyggere i kommunene Asker og Bærum og den oppgavemengde dette genererer, påpeke at kommunene har et krevende næringsliv med utfordrende risikoobjekter som krever høy lokal beredskap.

Vi innser at en inndeling i kun 6 regionsdistrikter gjør det unaturlig med et eget distrikt for kommunene Asker og Bærum. Konkluderes det derimot med et behov for et større antall distrikter, bør det vurderes om ikke distriktet bør bestå ut fra sitt store innbyggertall og ansamling av trusselutsatt næringsvirksomhet.

3. Kvalitetsreformen

Kvalitetsreformen har som formål å utvikle et mer kunnskapsbasert og forbedret politi, med større evne til forbedring og utvikling gjennom bedre styrings- og ledelsesprosesser og kvalitet i oppgaveutførelsen.

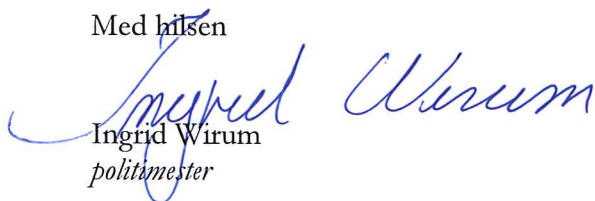
3.1 Bedre styring og ledelse

Vi ser som utvalget behov for tydeligere roller og avgrensning av ansvarsforholdene mellom de ulike nivåene i etaten. Vi er også enige i at prestasjonsledelse med gode prosesser for oppfølging og utvikling av både ledere, medarbeidere og de enkelte enheters prestasjoner i større grad bør utvikles og implementeres i etaten.

3.2 Bedre kvalitet og prestasjoner

Å arbeide kunnskapsbasert har vært et uttalt mål gjennom flere år. Dette bør videreutvikles og styrkes slik som utvalget anbefaler. Vi støtter utvalget i deres vurderinger av at det er behov for å standardisere arbeidsmetoder og prosesser- og at dette vil sikre en enhetlig polititjeneste over hele landet samt bidra til kvalitetsheving. Vi er også enige i utvalget når det foreslår en mer systematisk og styrt kompetanseutvikling for å øke kvaliteten og prestasjonene i etaten.

Med hilsen

Ingrid Wirum
politimester